

става по тежакъ, то въглената киселина се спуща по-низко до земята. И тъй въ въздуха, при земята, има повече въглена киселина.

Азъ вѣрвамъ, вий сега трѣба да сте разбрали, че въглѣна, като погори става на въглена киселина и отива въ въздуха, та пада по ниско до земята.

Когато нагрѣе слънцето, то помага на зеленитѣ листа, на зеленитѣ ластари и всички да насмуквѣтъ извъ въздуха отъ въглѣната му киселота, *въглянѣ*. Тѣ приѣмвѣтъ отъ въглената киселота въглена и, а кислорода го испущатъ, който си отива пакъ въ въздуха.

— Ами съсъ какво смучѣтъ, листата, ластаритѣ и зеленитѣ пѣнки въглѣна отъ въглената киселина, попита Звѣздка дѣда си.

— Тѣ иматъ на листата си мѣнички устица, които сѣ по-вече на долнята страна на листата на едритѣ дървета; на трѣвитѣ сѣ и отъ двѣтѣ страни, а на воднитѣ отъ горнята страна. И тѣзи устица сѣ толкова мѣнички, че неможемъ да ги видимъ съ око. Тѣ се видѣтъ пакъ съ такова стѣлко, прѣзъ което се видѣтъ малкитѣ нѣща голѣми.

— Ами зацо сѣ устицата на голѣмитѣ дървета на долнята имъ страна, на трѣвитѣ отъ двѣтѣ страни, а на воднитѣ отгорѣ, питаше Цвѣтко дѣда си.

(слѣдва).

